

Carmen Cervera, de filla d'un mecànic a baronessa Thyssen

La vida de l'aristòcrata és una novel·la d'aventures que va des de guanyar el concurs de Miss Espanya el 1961 a ser administradora d'una de les grans col·leccions d'art d'Europa

Carmen Cervera i el seu marit Heinrich von Thyssen-Bornemisza (1921-2002)

La vida de María del Carmen Cervera y Fernández de la Guerra reuneix tots els tòpics d'una novel·la rosa. Nascuda en el si d'una família treballadora de Barcelona el dia de Sant Jordi de 1943, el seu pare era un mecànic de motos que tenia un taller al carrer de Balmes. El matrimoni va tenir tres fills: Glòria, que va morir de petita, Guillem (mort el 2003) i Carmen.

Ella va viure de ben petita la separació dels seus pares. Aquests, però, van veure clar des de l'inici que li volien proporcionar la millor educació possible. Per això, va poder estudiar en alguns dels bons col·legis del moment, primer a Barcelona i a Madrid, i després a l'estranger, en centres del Regne Unit i de Suïssa. Tanmateix, alguns dels qui han investigat la seva joventut mantenen seriosos dubtes entorn el seu fantàstic relat, al que atribueixen una bona dosi d'imaginació.

El cas és que va aconseguir allò que es proposava. Gràcies en bona part per una qualitat que va saber enriquir (mai millor dit): l'audàcia. De simpatia natural, gens impostada, fotogènica, va presentar-se sense complexos al concurs de Miss Barcelona, que va guanyar, i d'aquí al de Miss Espanya del 1961... que també va obtenir. Va ser el seu primer èxit espectacular en una dona que ha viscut moltes vides i amb sobtats girs de guió.

[noticiadiari]2/203665[/noticiadiari]

Després vindria la seva participació en els concursos de Miss Europa i Miss Univers (on va quedar tercera). Els primers seixanta van ser per ella un gran impuls. Però de seguida en vindrien d'altres. Tenia clar que volia protagonitzar films més ambiciosos que el No-Do. En el seu ascens social va ser determinant la figura de la seva mare, María del Carmen Fernández de la Guerra, a qui ella sempre va considerar la seva mentora. Atractiva com la filla, amb el mateix instint per obrir-se portes, va guiar la futura baronesa pels ambients més cobejats.

El 1965, als 22 anys d'edat, es va casar amb l'actor nord-americà Lex Barker, vint-i-quatre anys més gran que ella, i que s'havia fet molt famós per ser un dels que van interpretar el personatge de Tarzan. Diu la llegenda que el va conèixer quan se li va apropar, animada per sa mare, a demanar-li un autògraf durant un vol d'avió. Aquest enllaç li va donar encara més notorietat. Amb una gran habilitat i ambició per construir el seu destí, Carmen aviat sabia donar un salt més arriscat que els que Barker feia d'arbre en arbre.

De Tarzan a l'aristocràcia

Gràcies a aquest matrimoni, Cervera va poder fer les primeres passes en el món del cinema i va aparèixer en la gran pantalla en pel·lícules del seu marit amb el nom de Tita Barker. No es pot dir que fossin grans produccions (un dels títols va ser *Mister Dinamita*), però li van aportar experiència i mundologia. Així, va descobrir Hollywood i els ambients de l'espectacle als Estats Units.

Carmen Cervera va recuperar part del que havia perdut amb el seu marit Espartaco Santoni cedint a exclusives de la premsa rosa i portades de revistes

El 1973 va quedar vídua. Poc després, coneixeria el que seria el seu presumpte segon marit, un veneçolà anomenat Espartaco Santoni, amb fama de ser un galtes de ca l'ample. Quan la relació ja feia aigües, ella es va adonar que s'havien casat abans que ell s'hagués divorciat de la seva anterior dona. Santoni va ser acusat de bigàmia, va protagonitzar diversos escàndols i va passar una temporada a la presó. Ella el va acusar d'haver-la arruïnat i ell, anys més tard, va explicar la seva vida i algunes intimitats en un llibre que es titulava *No niego nada*. (https://elpais.com/diario/1998/09/04/cultura/904860010_850215.html)

Carmen Cervera va recuperar part del que havia perdut amb Santoni cedint a exclusives de la premsa rosa i portades de revistes. Però el cert és que s'havia convertit en una figura omnipresent en els mitjans i també en objecte de desig dels diaris i, com es va comprovar aviat, per personatges de l'alta societat.

Carmen Cervera. Foto: Europa Press

Abans de conèixer el baró, encara va tenir temps per a una relació tan breu com discreta amb Manolo Segura, un empresari de publicitat amb qui el juliol de 1980 tindria el seu fill Borja, del qui no en va revelar la paternitat fins passats vint anys. El 1981, en un viatge per la Mediterrània, va coincidir en un sopar amb (<http://dbe.rah.es/biografias/39781/hans-heinrich-von-thyssen-bornemisza-de-kaszom>) Hans Heinrich von Thyssen-Bornemisza.

(<http://dbe.rah.es/biografias/39781/hans-heinrich-von-thyssen-bornemisza-de-kaszom>)

L'enamorament va ser immediat entre la parella, que es duia una diferència d'edat de vint-i-dos anys. El 1985, Carmen Cervera esdevindria senyora baronessa als 38 anys, deixant bocabadat tot el planeta de la premsa rosa. Molt poc abans de conèixer Thyssen, acabava d'aparèixer completament nua en una de les diverses pel·lícules del gènere espanyol del "destape", titulada "El primer divorcio", dirigida per Manuel Ozores, i havia sortit mig nua en fotos a la popular revista *Interviú*.

Tot en la vida de Carmen Cervera sembla novel·lesc: fins i tot va aconseguir que el seu fill Borja fos batejat a la catedral de Sant Patrici de Nova York. La "coronació" del noi, però, va venir més tard, quan el baró el va adoptar formalment com a fill. De la ma de Thyssen, Tita va viure una esclatant activitat social, prop de governants europeus, magnats de les finances, col·leccionistes d'art i estrelles de l'espectacle durant quasi dues dècades.

Un títol amb molta història

Nascut a Scheveningen, a Holanda, la vida de Hans Heinrich von Thyssen-Bornemisza donaria per una novel·la de Thomas Mann. Fill d'una nissaga d'industrials alemanys, nacionalitzat suís, el baró Thyssen era fill de Heinrich Thyssen, el primer baró de la família, i d'una baronesa hongaresa, Margit Bornemisza de Kászon e Impérfalva. Cognoms que evoquen la història d'Europa, tràgica entre fractura d'imperis i dues guerres mundials. Els Thyssen eren uns grans productors d'acer. L'avi del marit de Cervera, August Thyssen, va aixecar un imperi econòmic que convertiria la família en una de les grans capitanes de la indústria alemanya.

La història del títol de baró té interès. Heinrich es va instal·lar a Budapest i es va casar amb Margit Bornemisza, filla del baró Gábor Bornemisza, que era ajudant de cambra de l'emperador d'Àustria-Hongria (aleshores dos ceptres federats sota l'hegemonia de Viena), Francesc Josep II, el marit de la que va ser popular emperadriu Sissi. Al no tenir fills varons, el sogre va cedir el títol al gendre, no sense haver-lo fet abans fill adoptiu. Aquest títol el va heretar el seu fill, el futur marit de Carmen Cervera, a la mort del baró, el 1947.

El paper dels Thyssen durant el Tercer Reich

S'ha escrit molt sobre el paper de la família en l'ascens del nazisme i durant el règim de Hitler. (<https://www.efe.com/efe/espana/cultura/thyssen-y-hitler-de-amistad-por-conveniencia-a-enemigos-muerte/10005-3380962>) El cert és que els Thyssen no van mantenir una posició monolítica. L'actitud davant el nazisme va ser diferent en els dos fills d'August Thyssen, Fritz i Heinrich. El primer, el primogènit, va passar a controlar el negoci industrial de la família a Alemanya i va donar suport a Hitler. D'idees conservadores i nacionalistes, va aplaudir el creixement del Partit Nacional Socialista perquè el veia un antídoto contra el comunisme. Era un més dels alemanys que se sentien humiliats pel Tractat de Versalles amb què va concloure la Primera Guerra Mundial.

Una part de la saga, encapçalada per Fritz, es va alinear amb Hitler, a qui va finançar, mentre que una altra, amb el futur baró al davant, s'hi va mantenir distanciada

El 1932, es va afiliar al partit nazi i va fer equip amb altres industrials i banquers, com el tenebrós Halmar Schacht, president del Reichbank, tot un segment de l'alta societat i el gran diner alemany que va finançar Hitler. En el cas de Fritz, però, el seu entusiasme envers el fùhrer va anar cedint amb els anys. Es va aplanar a les polítiques antisemites, acomiadant jueus de les seves empreses. Però la brutalitat de Hitler el va dur a un distanciament que es va convertir en ruptura per la seva oposició a la Segona Guerra Mundial. Fritz va acabar detingut i les seves empreses nacionalitzades, que va recuperar després de la guerra.

La branca de Heinrich, en canvi, mai es va alinear amb Hitler. La família del futur marit de Carmen Cervera va fugir d'Hongria el 1918, quan va esclatar la revolució després de la Primera Guerra Mundial, i es va refugiar a Holanda. Quan els alemanys van envair el país, el jove -a qui anomenaven Heini- va marxar a Suïssa, on va viure amb la seva mare.

Nom: Carmen Cervera y Fernández de la Guerra, baronessa Thyssen (Barcelona, 1943). De nacionalitat suïssa d'ençà el seu matrimoni amb el baró.

Família: cinquena esposa de Hans Heinrich von Thyssen-Bornemisza (1921-2002). Té un fill (Borja) de la relació amb Manolo Segura, i el 2007 va adoptar dues bessones, Sabina i Carmen.

Negoci: la fortuna de la baronessa es calcula entorn els 700 milions d'euros. El rànquing del diari El Mundo d'enguany la situa al lloc 78, en fase de davallada.

Un lloc: la finca Mas Mañanas, que té a Sant Feliu de Guíxols
(<https://www.diaridegirona.cat/televisio/2019/07/07/cas-a-carmen-thyssen-tita-cervera-guixols/990613.html>)
des dels seus temps de matrimoni amb l'actor Lex

Barker.

Actitud davant el procés: Carmen Cervera ha mantingut una posició de discreció absoluta, sense pronunciar-se sobre aspectes vinculats al procés o a la política. El 2016 va declarar en públic: "Soc catalana"

Un baró de vida sentimental agitada

Heini Thyssen es va casar cinc vegades. D'aquesta manera, va seguir els camins del seu pare, que també va tenir una vida sentimental accidentada. Heini va matrimoniarse amb la princesa Teresa de Lippe (divorciats el 1954), la model Nina Sheyla Dyer (divorciats sense fills el 1956), la també model Fiona Frances Elaine Campbell-Walter (divorciats el 1965) i amb la brasilera Liane Denise Shorto, filla d'un important banquer (divorciats el 1984).

Del primer matrimoni naixeria Georg Heinrich, que seria el braç dret del baró en els seus negocis. Cal dir que la primera dona va ser molt calculadora: va establir en els acords matrimonials que el seu fill tindria un 25% més d'herència que tots els qui poguessin venir després. D'això se'n diu una persona amb perspectiva.

Un fons d'art construït amb voluntat de ferro

La col·lecció d'art dels Thyssen es va anar aplegant al llarg dels anys, però no hagués tingut l'abast que ha assolit sense la voluntat mostrada per Heini Thyssen. És cert que el seu pare va col·leccionar peces de rellevància, en bona part aprofitant el context de la Depressió, que va permetre accedir a obra del mercat d'art a un preu més assequible. Va arribar a reunir 525 pintures i va triar un lloc per ubicar-les: la Villa Favorita, a la ciutat suïssa de Lugano.

El segon baró va rebre una part de l'herència paterna, però va decidir aplegar-la tota, comprant obres als seus tres germans. Alguns coneixedors de la història dels Thyssen asseguren que va ser la voluntat de reunir tot el patrimoni de la família més que l'interès artístic el primer motiu de Hans Heinrich per erigir una potent col·lecció. Fos com fos, el cert és que durant dècades va estar reunint un fons espectacular. Fins al 1956, però, es va centrar en recuperar les peces en mans de la resta de la família. Aquell any, amb la compra del "Retrat d'un home", de Francesco del Cossa, va adquirir la primera obra aliena al llegat de la saga.

Una visitant en la nova exposició de l'Espai Thyssen de Sant Feliu de Guíxols, el juny de 2018. Foto:ACN.

Cinc anys més tard, donaria un altre salt espectacular en el seu afany col·leccionista: va comprar una aquarel·la del pintor alemany Emil Nolde. Era el gir cap a la creació contemporània. A partir d'aquí, cap escola ni corrent artístic seria estrany al baró. Aquest tret és un dels elements que fan de la col·lecció un fons únic.

A l'afany per l'art clàssic que havia mostrat el seu pare, el segon baró va afegir una major atracció per la creació contemporània. Així, la col·lecció va aplegar des d'escultures de Rodin -que havien pertangut a l'avi August- a obres del Greco, de Durero a Dalí, de Caravaggio i Rembrandt a Picasso i Kandinsky. Avui al Museu Thyssen-Bornemisza de Madrid, el llegat acull obra que va del segle XIII al segle XX.

Una col·lecció "a cop de talonari"

El fons Thyssen va ser adquirit per l'estat espanyol i es troba al Museu Thyssen-Bornemisza de Madrid, després d'unes negociacions en les quals va ser determinant el paper de Carmen Cervera. Albert Velasco, professor de la Universitat de Lleida i de la Universitat Oberta de Catalunya, és expert en història del col·leccionisme i ens fa una valoració del fons Thyssen: "Sense cap mena de dubte, es tracta d'una de les col·leccions privades més importants formades a Europa durant el segle XX, no només pel volum d'obres, sinó també per la rellevància dels noms que la integren. Respon al model de galeria clàssica de pintura que es fa cèlebre entre les col·leccions reials i nobles a Europa al segle XVII i XVIII, i una cosa així, al segle XX, només es podia aconseguir a cop de talonari".

Carmen Cervera. Foto: Europa Press.

Velasco explica que "Tita Cervera, arran del matrimoni amb el baró, va iniciar la seva pròpia col·lecció especialitzada en art dels segles XIX i XX, que avui es troba dipositada juntament amb la resta de la col·lecció. És important fer aquest matís, ja que aquesta part de la col·lecció no pertany a l'estat espanyol, a diferència de la resta, que va ser adquirida el 1993 per l'estat per 350 milions de dòlars, una xifra realment astronòmica".

Si es contempen els noms que integren aquesta part de la col·lecció adquirida, "la sensació és esborronadora", assegura Velasco, que fa una relació dels mestres de la història de l'art que aplega: Van Eyck, Ghirlandaio, Durero, Tiziano, El Greco, Caravaggio, Rubens, Rembrandt, Canaletto, Monet, Renoir, Degas, Cézanne, Van Gogh, Picasso... "Milers de milions i obres de gran transcendència historicoartística a l'abast de pocs museus", conclou..

Ombres sobre la col·lecció

Velasco assenyala els punts obscurs de la història del fons: "Malauradament, l'ombra del dubte i la manca d'ètica no ha deixat mai de planar sobre la col·lecció i els Thyssen. En aquest sentit, diverses veus crítiques s'han aixecat des de fa uns anys contra les relacions del baró Heinrich Thyssen, el pare del marit de Tita, amb el règim nazi. També contra el seu fill, a qui s'acusa d'haver adquirit obres espoliades als jueus alemanys durant la Segona Guerra Mundial".

Albert Velasco, expert en col·leccionisme: "L'ombra de la manca d'ètica no ha deixat mai de planar sobre

la col·lecció i els Thyssen"

L'expert en col·leccionisme assenyala un cas controvertit, el d'un oli del pintor impressionista Camille Pissarro, incautat al seu dia a la família Cassirer. "El cas va arribar a un tribunal dels Estats Units -explica-, que va acabar donant al raó al Museu Thyssen i l'estat espanyol, tot i que l'espoli als Cassirer estava més que demostrat. Sembla, a més, que hi hauria altres obres de procedència dubtosa, i que en els propers anys podrien veure's implicades en litigis similars".

Divuit anys després de la mort del baró, Carmen Cervera, baronessa Thyssen, administra un dels grans llegats artístics i econòmics d'Europa i continua sent una figura buscada pels focus mediàtics. Quan sembla que ja està tot dit sobre ella, retorna al primer pla. De totes les notícies que ha generat, una de les més rellevants va ser el 2007 l'anunci de l'adopció de dues bessones provinents dels Estats Units. Sabina i Carmen van ser adoptades per gestació subrogada. Alguna premsa del cor va furgar en la semblança física que tenen les bessones amb el seu germà Borja, i han especulat que les nenes haurien estat concebudes a partir d'un donant de semen que podria ser el mateix Borja.

Carmen Cervera. Foto: Europa Press.

"No tinc diners, no tinc diners, no tinc diners..."

Mentre que la peripècia humana de la Carmen Cervera nascuda al barri de Ciutat Vella de Barcelona dona per una gran pel·lícula, la seva activitat empresarial és monotèmica i avorrida: des de la mort del baró, ha consistit només en un plany constant per la seva manca de liquiditat, les pugnes amb l'Estat espanyol per obtenir uns millors tractes i les successives operacions de venda de patrimoni. És el que passa quan heretes finques, joies i quadres, però pocs diners en caixa.

Ha hagut de vendre patrimoni per proveir-se dels 400.000 euros mensuals que necessita per funcionar, segons va calcular el 2017

Els episodis més rellevants de la seva gestió econòmica es compten per les vendes de patrimoni que ha dut a terme per tal de proveir-se dels 400.000 euros mensuals que necessita per funcionar, segons va calcular l'any 2017. Aquest import es consumiria en un equip humà de prop de 90 persones. A més, cada any passa un donatiu de 2.400.000 euros al seu fill Borja.

El principal actiu del seu patrimoni consisteix en les obres d'art que van quedar excloses de la venda a l'Estat espanyol de la col·lecció del baró i que, unides a les adquisicions que es van seguir fent en vida d'ell, fins a la seva mort el 2002, constitueixen la Col·lecció Carmen Thyssen, de la qual en presideix el patronat. Molt important: no confondre aquest lot que porta el nom de la baronessa amb la col·lecció de fama mundial que el baró va vendre per 350 milions de dòlars a l'estat espanyol el 1992 i que va passar a propietat pública. La col·lecció Carmen Thyssen des de 1999 està en règim de cessió gratuïta i comparteix espais amb la col·lecció de propietat pública, en una ampliació pagada pel govern espanyol, annexa al Museu Thyssen-Bornemisza, a Madrid.

Visita de Carmen Cervera a la nova exposició temporal de l'Espai Thyssen de Sant Feliu de Guíxols, el juny del 2019. Foto: Marina López/ACN

Les prerrogatives que la baronessa ostenta -algunes de les quals l'estat no li reconeix del tot, segons ella- són una font enutjosa de tensions a l'hora d'escatir realment què pot fer amb aquest

material. Un material al que experts en art concedeixen poc valor i que opinen que no mereixeria ni subsistir en una cessió que va caducar i que es renova des de fa anys de forma precària. La taxació oficial per la qual el Govern espanyol paga l'assegurança de la col·lecció és de 417 milions, mentre que la baronessa sosté que val més de 1.000 milions. I que al moment que vulgui, avisa que s'emportarà la col·lecció sencera si no s'atenen les seves reivindicacions.

L'expert analista en temes d'art Francisco Calvo Serraller va lamentar en un article a *El País* que "la baronessa sotmeti l'honrat poble espanyol a aquesta exhibició de mesquineses miserables", que va condemnar com una mena de "permanent xantatge". Mentrestant, Tita es plany de no rebre ni un euro per la cessió i, a més, haver de combatre les dificultats que considera que li posa el govern per moure peces en exposicions internacionals.

En plena pandèmia, va declarar que necessitava diners perquè "tinc tres cases hipotecades i no cobro ni un euro per la meva col·lecció del museu ni per la botiga"

Així, saltant de pròrroga en pròrroga, aquest 31 de maig de 2020 va vèncer el darrer termini vigent, però la pandèmia de la Covid-19 ha creat de fet una nova pròrroga que s'afegeix a aquest carregós serial amb què Cervera ha amargat la vida d'uns quants ministres espanyols de Cultura. El 20 de març, en ple esclat de la pandèmia a Espanya, va declarar al diari *ABC* que necessitava diners perquè "tinc hipotecades tres cases, les dues d'Andorra i la de Pedralbes, i un terreny a Andorra, i no cobro ni un euro per la meva col·lecció del museu ni per la botiga". Per fer calaix, el 16 de març havia tret a subhasta a Christie's vint-i-quatre lots de mobiliari i obres d'art procedents de la casa de Lugano.

Luis del Olmo li volia deixar diners per menjar!

Aquesta brega permanent de la baronessa per assegurar-se uns ingressos econòmics ha generat episodis grotescos, ja que ha passat anys repetint que no té diners perquè "havia renunciat a tot per tal que la col·lecció es quedés a Espanya", fins a l'extrem que quan li va rebregar la seva precarietat amb tanta vehemència a Luis del Olmo en una entrevista el juny de 2013, el popular periodista li va oferir en antena diners per si els necessitava per comprar menjar.

Tita també va ser una famosa encalçada per la Hisenda espanyola, que no veia clares les seves societats *offshores*. El 30 de juliol de 2015 va rebre la fatídica visita de la Guàrdia Civil justament al seu iot Mata Mua, quan fondejava a Eivissa, perquè l'aleshores ministre d'Hisenda Javier Montoro no veia clara la seva política tributària. Per complicar-ho més, el seu nom va aparèixer als mundialment famosos Papers de Panamà.

Una enganxada amb la filla del baró

Per reblar les seves paraules segons les quals la seva vida ha estat "tràgica", convé afegir que va passar uns anys enfrontada als jutjats amb el seu fill i la seva nora, Blanca Cuesta, amb els qui ara està reconciliada. Abans, ja havia pledejat amb els fills del altres matrimonis del baró per la interpretació de la seva herència.

Per tocar diners, Cervera ha venut algun tresor de la seva col·lecció, com el quadre a l'oli *L'esclusa*, de John Constable, el 2012, adjudicat en subhasta per 27,89 milions d'euros -més del doble del que els havia costat feia vint-i-dos anys- davant la passivitat més absoluta de les

autoritats espanyoles. Ella s'hi va avançar en declaracions a la portada de *Vanitatis*: "Quan una cosa és meva, puc fer-ne el que vull".

Aquesta venda va desencadenar la dimissió de Normal Rosenthal del seu càrrec de patró de la Fundació Thyssen, on seia en representació de Francesca Thyssen d'Habsburg, filla del baró, que es va indignar i va acusar Tita de no tenir cap respecte per la memòria del baró" i de posar les seves necessitats financeres per damunt de tota la resta. La baronessa la va replicar dient-li que ella bé que havia subhastat a Nova York alguns dels seus quadres impressionistes.

Tita promou museus "franquicia" amb el seu nom en diverses ciutats

En els darrers vint anys, Cervera ha retirat de Madrid més de dues-centes obres, que estan repartides entre els seus domicilis i els museus que ha promogut -Màlaga, Andorra, Sant Feliu de Guíxols...- finançats amb diner públic per les diferents administracions. Al mateix temps, va posar a la subhasta diverses joies, entre elles un fermall d'or de la reina espanyola Maria Cristina. Valorat de sortida en 576.000 euros, no va trobar comprador. A la reserva, hi té el fabulós diamant Estrella de la Pau, de 179 quilats, un regal del baró arran del seu matrimoni, i que aleshores estava valorat en tres milions d'euros.

Carmen Cervera i l'alcalde de Sant Feliu de Guíxols, Carles Motas, celebren l'acord pel futur museu Thyssen, el 15 de juliol del 2017. Foto: Marina López/ACN

Una part d'aquesta col·lecció de Madrid va dur-la al Museu Carmen Thyssen de Málaga i a l'Espai Carmen Thyssen de Sant Feliu de Guíxols, que podria esdevenir museu si prospera la negociació amb l'Ajuntament. La Diputació de Girona ja hi va comprometre el seu suport el 2018. En aquest espai es porten a terme exposicions temporals des de 2012.

El dia de la inauguració de l'exposició sobre l'Oest americà, el 2016, Cervera va anunciar que

aportaria 123 quadres de pintura catalana del segle XIX i XX al futur museu, incloent els que tenia dipositats al MNAC, de qui fa anys que n'està descontenta. "Els catalans ens mereixem (i jo també, perquè jo també soc catalana) un museu amb una col·lecció de pintors catalans del XIX i XX que ni al MNAC la tenen com a nostra?", va afirmar Thyssen, en companyia de l'alcalde Carles Motas.

Un altre element de conflicte -no pas petit- pot esclatar si el govern espanyol es decideix a aplicar el programa electoral del PSOE, segons el qual l'Administració no interactuaria amb empreses que estiguessin ubicades en paradisos fiscals. Precisament, cap de les propietats actuals de Tita Cervera està domiciliada a Espanya, sinó en territoris *prohibits* i a través de cadenes de societats pantalla. Aquesta seria una causa per fulminar el lloguer de la col·lecció, cosa que obligaria Cervera a reprendre amb més intensitat la seva política de venda de patrimoni.

Les obres de la Col·lecció Carmen Thyssen, obtingudes en subhastes d'art, són a nom de societats com Omicron Collections Limited, Coraldale Navigation Incorporated o Nautilus Trustees Limited, ubicades al paradís fiscal de les illes Cook, a la Polinèsia. Igual com d'altres societats amb les que Cervera actua en el sector immobiliari i en el de la nàutica. Per obtenir ingressos, va posar a lloguer el seu iot.

La baronessa viu entre Andorra i Sant Feliu de Guíxols

Els vincles de Carmen Cervera amb Catalunya es concreten en les seves propietats d'una casa a Pedralbes; la finca Mas Mañanas de la urbanització Punta Brava, de Sant Feliu de Guíxols, -que és la seva preferida per residir i on va viure amb el baró els últims anys de la vida d'aquest-, i una altra casa a primera línia de mar a S'Agaró. El 2011, va vendre per tres milions la casa de Mallorca. Fora de Catalunya, se li assenyalen luxoses residències -sempre a través de societats estrangeres- al barri de la Moraleja de Madrid i a Marbella.

El març de 2017 va inaugurar a Andorra el petit Museu Carmen Thyssen, dirigit pel seu nebot Guillermo, amb unes 25 obres de la seva col·lecció en règim rotatiu ubicat a l'avinguda Carlemany, d'Escaldes-Engordany. Tant Carmen Cervera com el seu fill Borja volen constar com a residents fiscals a Andorra, on han de passar més de la meitat de l'any per tal de poder tributar-hi. El 2015 hi va comprar dues cases a la urbanització Cal Diumenge per uns deu milions, que ocupen ella i la família del seu fill. Poc abans, el 2012, havia venut la històrica residència familiar Villa Favorita, a Lugano, per uns 60 milions.

[despiece]Quan la magia de l'art dignifica les persones

Tita Cervera ha experimentat en la seva persona la benedicció màgica que té la creació artística. Ha rebut tota mena de premis, guardons i creus d'Isabel la Catòlica. A l'estil de quan el seu marit Thyssen era rebut com un honorable cap d'estat. Moure's en aquest ecosistema atorga una capa de distinció més seductora que no pas en el de les fàbriques, el comerç internacional o les finances obscures. L'art esdevé benefactor i sublim, obre portes, atrau les aristocràcies i fins i tot eleva biografies que podrien ser vulgars a la categoria de conte de fades.[/despiece]

[noticiadiari]2/197809[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/197280[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/196829[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/196377[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/195748[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/195490[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/195032[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/194577[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/194143[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/193445[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/193168[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/192748[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/192246[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/191920[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/191564[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/191026[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/190185[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/189821[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/189486[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/188854[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/188327[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/187998[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/187600[/noticiadiari]